

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 698/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

53/2010. (II. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **k.-i lakos panaszos**¹ 2009. augusztus 24-én előterjesztett **panaszát** a 2010. február 17-én megtartott zárt ülésén – dr. Juhász Imre elnökhelyettes különvéleményével és dr. Kádár András Kristóf testületi tag párhuzamos indokolásával – hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrésztől alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrésztől az nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2009. augusztus 23-án, K. városban foganatosított rendőri intézkedés miatt terjesztette elő panaszát a Testület honlapján elérhető formanyomtatványon 2009. augusztus 24-én, és kérte annak vizsgálatát.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2009. augusztus 23-án, K. városban egy megemlékezésen vett részt két társával a Magyar Gárda Csendőrségének formaruhájában. Ekkor – kb. 30-40 fő szeme láttára – kb. 15-20 intézkedő rendőr körbevette őt, majd igazoltatni kezdték. A panaszos, előadása szerint, nem tanúsított törvénybe ütköző magatartást, mégis a rendőrség fellépése megkülönböztetően hatott, mivel a többi jelenlevőről a rendőrök tudomást sem vettek. A panaszos negatív megkülönböztetésként értékelte a történeteket, ezért kérte a Testületet panaszának kivizsgálására.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőrségtől, amely az alábbi információkat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A K.-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2009. november 30-án kelt válaszevele szerint K. városban, 2009. augusztus 23-án K. N. halálának 16. évfordulója alkalmából megemlékezésre került sor. A rendezvény időpontjában fokozott ellenőrzés nem volt érvényben.

A rendezvény biztosítási tervének előkészítéséhez szükséges adatgyűjtés során megállapítást nyert, hogy a megemlékezésen 400-500 fő megjelenésére kell számítani, akik között lehetnek szélsőséges nézeteket valló csoportok is. Erre tekintettel a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. §-ának (3) bekezdése – figyelemmel a rendezvények biztosításával kapcsolatos rendőri feladatokról szóló 15/1990 (V. 14.) BM rendeletben foglaltakra – alapján a rendezvény biztosítása indokoltá vált.

A panaszost a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-a (1) bekezdése 1., 2. és 3. fordulója alapján, a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési célból igazoltatták. A rendezvényen a panaszos a Magyar Gárda egyenruhájában jelent meg, továbbá olyan – ezen egyenruhát viselő – személyek voltak jelen, akik „könyökvédő” protektort viseltek és derékszíjukon páncélsisak volt látható”.

A rendezvénybiztosításban résztvevő rendőri állomány a Rendőrségi Szolgálati Szabályzatról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) teljes figyelembe vételével és annak maradéktalan betartásával járt el. Az intézkedő rendőrök a Szolgálati Szabályzat 4. §-a alapján kezdték meg az igazoltatást. Az igazoltatás után, az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel, a panaszos tájékoztatást kapott a panasztételi lehetőségekről. A rendőri intézkedések végrehajtásának dokumentálására az Rtv. 42. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel került sor.

A rendőrség megállapítása szerint panaszossal szemben sem szabálysértési, sem büntetőeljárás nem indult.

2) A rendezvény befejezését követően készített, 2009. augusztus 24. napján kelt összefoglaló jelentés az alábbi többlet információkat tartalmazza.

2009. augusztus 23-án 16 és 20 óra közötti időben, K. városban a Rákóczi utcában a Magyar Önvédelmi Mozgalom által került megrendezésre a megemlékezés. A rendezvényen harminc fő jelent meg. A jelen lévők közül „Pax Hungarica Mozgalom” képviselőjében tizenkét fő, a Magyar Gárda egyenruhájában – érdeklődőként – további nyolc személy volt a helyszínen, akiknek az igazoltatása, priorálása, személykörözésben történő ellenőrzése még a rendezvény kezdete előtt került

végrehajtásra. Ezen nyolc személy magánszemélyként – nem pedig a „Magyar Gárda Mozgalmat” képviselve – volt jelen.

Az összefoglaló jelentés tartalmazza továbbá az igazoltatott nyolc személy – így a panaszos – nevét, születési idejét, anyja nevét és lakcímét.

A rendezvényen intézkedést igénylő esemény nem történt.

3) A panaszosról készített igazoltató lapon szerepel a panaszos személyi száma, anyja neve, születési helye, állandó lakcíme, valamint az igazoltatás ideje, annak körzete. Az igazoltatás okaként továbbá a „Gárda” szó került feltüntetésre.

4) A rendezvényről készített felvételeken látható, hogy a helyszínen kb. 30 fő volt jelen. A megemlékezés kezdetét megelőző felvételen látható, hogy a jelen lévő mintegy 15-20 rendőr közül 6-8 rendőr, egy időben, három csoportban igazoltatja a Magyar Gárda Mozgalom egyenruhájában a rendezvényen résztvevő nyolc személyt.

Az intézkedésekről – így a panaszosról és két társáról is – csak távoli képsorok láthatók, így az egyes konkrét igazoltatások nem hallhatóak.

A felvételeken jól látható, hogy kivétel nélkül minden egyes résztvevő csendes, békés magatartást tanúsít.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszos igazoltatásának indokoltságát és jogszerűségét.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ából levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát, az Alkotmány 59. §-ában rögzített személyes adatok védelméhez való jogát, és az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogot a megkülönböztetés tilalmához – az alább írtaknak megfelelően.

1) A panaszos sérelmezte, hogy igazoltatására diszkriminatív módon került sor, állítása szerint jogellenes magatartást ő nem tanúsított. A panaszos igazoltatásának jogszerűsége tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1-3. fordulata alapján, azaz a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, és bűnmegelőzési célból került sor. A rendőrségi iratokban utalás történt továbbá arra is, hogy a rendezvényen a panaszos a Magyar Gárda egyenruhájában jelent meg, és olyan személyek voltak jelen, akik „könyökvédő protektort viseltek és derékszíjukon páncélsisak volt látható”. A panaszosról készült igazoltató az igazoltatás okaként a „Gárda” megjelölése szerepel.

A rendőrség részéről megjelölt közrend, közbiztonság érdeke és a bűnmegelőzési cél a Testület véleménye szerint megfelelő jogalapot teremtett a rendőri intézkedésre, így azt elfogadta a panaszos igazoltatásának okaként. Testület megállapítása szerint az **Alkotmány 2. §-ából levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jog, az Alkotmány 59. §-ában rögzített személyes adatok védelméhez való jog korlátozása jogszerűen történt.**

A Testület azon töretlen álláspontját azonban továbbra is fenntartja, miszerint az igazoltatás, mint minden rendőri intézkedés célhoz kötött, nem lehet önmagáért való, önkényes, megfélemlítő jellegű, mindig kell lennie valamilyen – Rtv.-ben foglalt – alapjának és céljának.

2) A panaszos azon kifogásával kapcsolatosan, hogy igazoltatása diszkriminatív módon történt, a Testület az alábbi megállapításra jutott. A Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (7) bekezdése szerint a rendőr részéről – szolgálati feladatai ellátása során – tilos a személyek bárminemű, így különösen nemi, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetése.

Ugyanakkor az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a „rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”. A hivatkozott törvényhely szerint „ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van”. Ezen szakasz szerint tehát a rendőrnek intézkedési kötelezettsége áll fenn akkor, amikor – többek között – a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel. Mivel az intézkedő rendőrök a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, és bűnmegelőzési cél figyelembe vételével úgy ítélték meg, hogy szükségeszerű a panaszos igazoltatása, ezért egyértelműen nem megállapítható az, hogy más rendezvényen részt vevő személyek esetén arra miért nem került sor.

A Testület megjegyzi, hogy az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

A Testület álláspontja szerint a fentiekben kifejtettekre tekintettel megállapítható, hogy az igazoltatás foganatosító rendőrök intézkedési kötelezettségük körében eljárva igazoltatták a panaszost. A Testület birtokában nincsen olyan adat, és nem észlelt olyan körülményt, amely alátámasztaná azt, hogy a sérelmezett esetben megkülönböztető jelleggel léptek volna fel az intézkedő rendőrök. A Testület álláspontja szerint, mivel a rendőrség a diszkriminatív jelleget nem erősítette meg, ezért az **Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése szerinti diszkrimináció tilalmának sérelme nem megállapítható.**

IV.

A fentiek alapján a Testület arra az álláspontra jutott, alapjogot sértő intézkedésre nem került sor illetve az nem megállapítható, ezért az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2010. február 17.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf testületi tag párhuzamos indokolása

a Független Rendészeti Panasztestület

53/2010. (II. 17.) számú

állásfoglalásához

Egyetértek a Testület állásfoglalásának a panaszos igazoltatására vonatkozó következtetésével, azonban úgy gondolom, hogy az állásfoglalás e tekintetben rögzített indokolása hiányos.

A Testület idézi a rendőri jelentést, amely szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1-3. fordulata alapján, azaz a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, és bűnmegelőzési célból került sor, majd rögzíti, hogy „a rendőrség részéről megjelölt közrend, közbiztonság érdeke és a bűnmegelőzési cél a Testület véleménye szerint megfelelő jogalapot teremtett a rendőri intézkedésre, így azt elfogadta a panaszos igazoltatásának okaként.”

Ebből a következtetésből hiányzik annak ismertetése, hogy a Testület szerint a panaszos mely magatartása, vagy milyen körülmény volt az, amelynek eredményeként felmerülhetett, hogy az ő személyazonosságának megismerésére a három igazoltatási cél (közrend, közbiztonság védelme, bűnmegelőzés) valamelyike vagy mindegyike érdekében szükséges, így az állásfoglalás tulajdonképpen nem végezte el a rendőri intézkedés okának/céljának érdemi értékelését.

Az állásfoglalás jelzi: a rendőrségi iratok utalnak rá, hogy a rendezvényen a panaszos a Magyar Gárda egyenruhájában jelent meg, továbbá hogy a panaszosról készült igazoltató az igazoltatás okaként a „Gárda” megjelölése szerepel, ezen körülményekből azonban nem von le egyértelmű következtetéseket az igazoltatási ok fennállására vagy fenn nem állására nézve.

A fenti körülmények (különösen az RK lapon feltüntetett igazoltatási ok) alapján a bizonyossághoz közeli valószínűséggel állítható: az alapozhatta meg az intézkedést, hogy a panaszos magatartásával kapcsolatban felmerülhetett az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 10/C. §-ában tilalmazott „felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel” szabálysértésének gyanúja. Egy olyan személy igazoltatása, akivel kapcsolatban ez a gyanú felmerülhet, valóban megfeleltethető az Rtv. 29. § (1) bekezdésében felsorolt és a rendőrségi jelentésekben is megjelölt igazoltatási okok egyikének (nevezetesen a közrend védelmének), így a panaszos érintett alapjogait a rendőri intézkedés megfelelő indokkal korlátozta.

Ugyanakkor úgy vélem, hogy a kérdés teljes körű tisztázása érdekében a Testületnek célszerű lett volna a rendőrséget ismételten megkeresnie azt kérve, hogy pontosan

jelölje meg, az adott helyzetben milyen konkrét okok tették közrend- és/vagy közbiztonság-védelmi célból, illetve bűnmegelőzési érdekből szükségessé a panaszos személyazonosságának megállapítását, de legalábbis érdemi magyarázattal kellett volna alátámasztania, miért ért egyet a rendőrséggel az igazoltatási okok fennállásában.

A rendelkezésre álló adatok összességükben való értékelése alapján úgy gondolom, hogy elfogadható a Testület végkövetkeztetése, azonban szükségesnek tartottam a tényállás-tisztázás körében felmerülő problémára és az indokolás hiányos voltára felhívni a figyelmet.

Budapest, 2010. február 17.

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Juhász Imre különvéleménye
a Független Rendészeti Panasztestület

53/2010. (II. 17.) számú

állásfoglalásához

A Független Rendészeti Panasztestület **k.-i lakos panaszos** 2009. augusztus 24-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2010. január 6-án megtartott zárt ülésén az **illetékes szervhez történő áttételről döntött**, mivel véleménye szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetőleg az alapjogsérelem nem volt megállapítható.

A Testület többségi véleményévet tükröző döntéssel az alábbiak szerint nem értek egyet:

Az állásfoglalás I. és II. pontjában foglaltak elfogadhatóak számomra.

1) A panaszos sérelmezte, hogy igazoltatására diszkriminatív módon került sor, állítása szerint jogellenes magatartást ő nem tanúsított. Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1-3. fordulata alapján, azaz a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, és bűnmegelőzési célból került sor. A rendőrségi iratokban utalás történt továbbá arra is, hogy a rendezvényen a panaszos a Magyar Gárda egyenruhájában jelent meg, és olyan személyek voltak jelen, akik „könyökvédő protektort viseltek és derékszíjukon páncélsisak volt látható”.

A panaszolt rendőri intézkedésről készült RK lap szerint az igazoltatás okaként egyértelműen a „Gárda” megjelölése szerepel.

A Testületnek megküldött felvételből megállapítható, hogy a rendezvényen résztvevők mindvégig békésen viselkedtek, közrendet vagy közbiztonságot veszélyeztető cselekményt senki sem tanúsított. A rendőrség igazoltatásokat csak a Magyar Gárda egyenruháját viselő személyekkel szemben fogantatosított, amelyet a rendőrségi dokumentumok és a panaszos által leírtak is megerősítenek.

A rendőrségi iratokban – tehát utólag – megjelölésre került az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1-3. fordulata, azaz közrend, közbiztonság érdekében és bűnmegelőzési célból került sor a panaszos igazoltatásra. Ezzel ellentétben véleményem szerint a panaszos igazoltatásának valós indoka az volt, hogy ő a Magyar Gárda egyenruháját viselte. A felvételek tanúsága szerint a rendezvényen megjelent kb. 30 fő mindvégig békés magatartást tanúsított, a megemlékezés nyugodt hangulatban zajlott. Ezen túlmenően az intézkedéskor felvett RK lapon igazoltatás okaként a „Gárda” került feltüntetésre. Így számomra elfogadhatatlan a rendőrség által utólagosan elkészített válaszelevélben megjelölt három igazoltatási ok, mivel kétséget kizáróan megállapítható, hogy a valós indok a „Gárda” volt, azaz az, hogy a panaszos a megemlékezésen a Magyar Gárda egyenruháját viselte.

Álláspontom szerint a rendőrség – a panaszos által kifogásolt módon – mintegy szankciós jelleggel hajtott végre igazoltatást a panaszossal szemben. Megállapítható tehát, hogy a rendőrség valójában nem az Rtv.-ben foglaltakra tekintettel, hanem törvényben nem rögzített indokra hivatkozással igazoltatta a panaszost. Erre tekintettel a rendőrség eljárása súlyosan sértette a panaszos Alkotmány 2. §-ából levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

Megjegyezni kívánom, hogy – noha a rendőrség az ítéletre válaszában nem hivatkozott – a Fővárosi Ítéltábla 2009. július 2-án kihirdetett – Magyar Gárda Egyesületet feloszlató – jogerős ítélete nem konstituált új igazoltatási okot. Amennyiben a rendőrség a „feloszlátott” egyesület valamifajta megnyilvánulását vélte felfedezni a megemlékezésen – az akkor hatályos háttér-jogszabályok rendelkezéseire is figyelemmel –, ez közvetlenül nem feleltethető meg az Rtv.-ben foglalt valamely igazoltatási okkal.

Megjegyzendő továbbá, hogy az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet ruházat viselésével kapcsolatos módosítása, melyet a 253/2009. (XI. 18.) Korm. rendelet iktatott be a 10/C. §-ának (3) bekezdéseként, 2009. november 26. napján lépett hatályba, ezért 2009. augusztus 23-án az egyenruha, vagy ahhoz hasonló ruházat viselése nem minősült szabálysértésnek, ezért igazoltatásnak ez alapján sem lett volna meg a jogalapja.

2) A panaszos azon kifogásával kapcsolatosan, hogy igazoltatása diszkriminatív módon történt, az alábbiak állapíthatóak meg: a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (7) bekezdése szerint a rendőr részéről – szolgálati feladatai ellátása során – tilos a személyek bármilyen, így különösen nemi, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetése.

Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése

szerint az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

A felvételeken látható, hogy a rendőrség csak a Magyar Gárda egyenruháját vagy ahhoz hasonló ruhát viselő személyekkel szemben intézkedett.

Mint azt említettem a rendőrségi iratokban utalás történt arra is, hogy a rendezvényen olyan személyek voltak jelen, akik „könyökvédő protektort viseltek és derékszíjukon páncélsisak volt látható”. Feltehető a kérdés, ha a rendőrség szerint mások öltözete, ruházati kiegészítői indokolták a rendőri fellépést, akkor miért nem ezekkel a személyekkel szemben került sor az intézkedésre? A panaszos ilyen eszközökkel láthatóan nem rendelkezett az igazoltatáskor.

A rendezvényen valamennyi személy fegyelmezetten viselkedett, a résztvevők jellemzően 2-4 fős csoportokban beszélgettek. Közrendet, közbiztonságot veszélyeztető, bűncselekmény elkövetésére utaló magatartást senki sem tanúsított, mégis „a Gárdára” hivatkozással került igazoltatásra a panaszos és rajta kívül 7 Magyar Gárda egyenruhát viselő személy. Álláspontom szerint a fentiekben kifejtettekre tekintettel megállapítható, hogy megkülönböztető jelleggel léptek fel az intézkedő rendőrök, így sérült az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése szerinti diszkrimináció tilalma.

Az fentiekben kifejtettek alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedéssel súlyosan sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga (Alkotmány 2. §-ából levezethető) és a diszkrimináció (Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése) tilalma.

Különösen fontos kiemelni, hogy a rendőrség, mint jogalkalmazó szerv nem folyamodhat ahhoz az eszközhöz, hogy utólag kreál indokot az adott rendőri intézkedés jogosságát bizonyítandó. Ez a – panasz, Testület általi kivizsgálása során tanúsított – rendőrségi magatartás döntően esett latba tárgyi különvéleményem megfogalmazásakor.

Megjegyezni kívánom, hogy a tárgyi esetben is lett volna lehetőség a sérelmezett rendőri intézkedés (igazoltatás) jogszerű végrehajtására, erre azonban a jelek szerint a rendőrség nem is törekedett.

Budapest, 2010. február 17.

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes